

V názvu reportáže není použit jen název jednoho dílu pentalogie spisovatele Karla Poláčka o jeho rodném Rychnově nad Kněžnou. Uvedený výraz je přáním a touhou každého muzikanta a zpěváka. Ale v dnešní "neklidné době" - viz slogan jednoho nejmenovaného rádia, se s vyplněním a naplněním tohoto přání setká jen málokdo.

Nechci meditovat nad tím, proč tomu tak je. Spíš se chci podělit o dvojí zážitek, který nebyl dopřán těm, kteří se nevešli v úterý 30. listopadu do malého sálu Kulturního domu Novodvorská v Praze a do sálu Malostranské besedy v Praze dne 1. prosince.

Pavλίna Jíšová a Pavel Žalman Lohonka

foto: Tomáš Pohl ©

Jednou ze "spolupachatelek" tohoto stavu byla i zpěvačka Pavλίna Jíšová, která na obou koncertech účinkovala bez své kapely CS Band, ale doprovázela se sama na jednu ze svých dvou kytar.

Koncerty na Novodvorské se většinou odehrávají dole ve velkém sále. Ale horní malý divadelní sál je, až na poměrné horko, celkem útulný a je tam i dobrý zvuk.

Pavλίna Jíšová zde pokračovala v projektu započatém v malém sále Metropolu v Českých Budějovicích a v současnosti s pokračováním v budějovickém klubu C. K. Solnice.

Mezi zlidovělé folkové písně patří patřit budou i písně Pavla Žalmana Lohonky. Ale některé z nich, a není jich málo, si jako pamětník nedokážu představit bez hlasu Pavlíny Jíšové.

A tak na Novodvorské zněl Severní vítr, Přijela jsem v Cadillacu (Pavλίna v něm ale prý nikdy nejela), Schránky nebo Píseň malých pěšáků.

Vyprodáno

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 14 Prosinec 2004 04:00

Žalman se zachoval jako gentleman a svěřil "větší" polovinu večera jen Pavlíně. A tak zněl, podle mého soudu , koncentrát toho nejlepšího, co Pavlína v rámci asi 90 (!) písní, které Pavlína z větší části opatřila vlastní melodií a textem. Již po několikáté jsem nedýchal při Kdosi pro mě říkal, Jsem jiná, Hvězdách, Z květin a dalších.

Stejně jako loni dal Honza Brož prostor Pavlíně Jíšové v pravidelném měsíčním večeru (vždy první úterý v měsíci) kapely Devítka v Malostranské besedě. Pavlína zde prakticky zopakovala před nabitým sálem úspěch z Novodvorské. Jen jsem si s malým povzdechem uvědomil, že na tom samém místě na jaře v roce 2001 probíhal křest desky Láska je nádech doprovázený kapelou A basta s Jirkou Machem, dnes hvězdou Poutníků, Tondou Hlaváčem, tehdy i dnes hvězdou Nezmarů a Zbyškem Raškou, dnes v roli manžela Pavlíny Jíšové.

Ale nad povzdechem pamětníka jako vždy převážila síla vlastní cesty Pavlíny Jíšové. Cesty lemované spoustou krásné muziky. Vedle mě seděl můj kamarád, který Pavlínu Jíšovou viděl prakticky poprvé. Řekl mi, že je na ní vidět radost ze zpívání. K tomu není co dodat.

Jen to, že slovo " vyprodáno" přeji nejen Pavlíně Jíšové.